

[Arentoft.]

nes bedst muligt med tv-kassetter, der fremstilles og distribueres af rederierne ud til skibene, og ikke, som ministeren anførte, med foreløbig 6 kassetter à 1 time hver 14. dag. Det er alt for lidt; søfolkene skal have lejlighed til at se betydelig mere, og heller ikke, som hr. Lasse Budtz anførte, at der foreløbig skal stipuleres med anlægsudgifter på 6 mill. kr. osv. Hvor skal de penge hentes fra? De skal selvfølgelig hentes fra skattekysterne. Når vi fremsætter forslaget netop nu, er det for at imødegå, at man kommer for langt ud ad en forkert vej, nemlig den, hvor man skal have gjort det til et statsforetagende med en masse administration, en masse penge osv. osv.

Til hr. Wilhjelm vil jeg sige, at det var da rart at høre, at hr. Wilhjelm var sympatisk over for forslaget punkt b. Til gengæld var han ikke sympatisk over for forslaget punkt a. I den anledning vil jeg bare gøre opmærksom på, at punkt a. er identisk med, hvad der står i den nuværende lov.

Lad mig slutte med at sige, at hvis rederierne en dag ønsker at slå sig sammen om direkte udsendelser til deres skibe via satellitter, vil mange problemer være løst, for så kan man nemlig få fjernsynet tilsendt direkte som enhver anden modtager i dette land. Et sådant initiativ må der under ingen omstændigheder spændes ben for.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Der er jo nok et punkt her på det sidste, hvor vi ikke bliver enige med fremskridtspartiet. Jeg vil bare pege på den enkle ting, at hvis man gik frem efter, at det skulle være rederierne, der tog sig af udsendelserne, hvad så med de rederier, der var så små, at de ikke havde mulighed for at overkomme det? Det ville betyde, at man ramte de søfolk, der arbejdede i de mindste rederier. Jeg tror, at inden vi begynder at sende alt for mange satellitter ud i verdensrummet og nu også fra hvert rederi, skal vi nok overveje, om der ikke også skulle nogle trafikregler inden for satellitbevægelserne i verdensrummet. Det må de medlemmer her i salen, der også er medlemmer af trafikudvalget, i hvert fald være interesseret i.

Så skal jeg blot sige, at der er ingen grund til at afvente en ophavsretsdebat til efterå-

ret for at komme igennem med disse ting. Så snart handelsministeren og jeg er blevet færdige med vore forhandlinger om, hvordan vi skal lave en opbygning af en programtjeneste for de søfarende såvel tv- som radiomæssigt, vil de nødvendige forhandlinger, som jeg omtalte i mit første indlæg, med ophavsmændene sikkert hurtigt kunne overstås, og man kan komme igennem med det. Til gengæld håber jeg, at den velvilje, der har ombelget søfolkene her, også vil møde os den dag, vi skal hente bevillingerne, når vi skal gennemføre tingene.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil blot kort takke for den tilrettevisning, hr. Arentoft og tidligere — da jeg gik ned før — hr. Glistrup gav mig med oplysning om, at punkt a. faktisk er en afskrift af den gældende lov. Jeg tilstår, at det var jeg ikke opmærksom på, men vores kritik af dette punkt a. går så som følge heraf ikke på fremskridtspartiets forslag. Dette lille punkt understreger måske, at det tit er praktisk — det er heller ikke en kritik af fremskridtspartiets forslag — hvis de gældende bestemmelser var optrykt parallelt, og det er jo ikke et spørgsmål om ophavsret, men alene om praktiske og økonomiske vilkår.

Arentoft (FP):

Til ministeren vil jeg gerne gentage det, jeg sagde i mit indlæg, nemlig at ønsker rederierne at slå sig sammen, det vil altså sige, hvis rederierne i fællesskab — og det tror jeg sagtens de kan blive enige om, det er bare noget, staten ikke skal blande sig i — får lov til at køre det løb selv, så skal de nok finde ud af det.

Til hr. Wilhjelm vil jeg gerne sige, at det absolut ikke var nogen tilrettevisning; det var en hjælp, jeg prøvede at give, og ikke andet.

Lad mig slutte debatten med at sige: kan vi ikke hurtigst muligt få gennemført dette lovforslag, så søfolkene kan få lov at se dansk fjernsyn?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.